

KAYSERİ LİSESİNDEN ÖĞRENCİM FİLİZ'İN ÖYKÜSÜ

Yusuf Özmerdivenli*

ANILARIMIZ PAYLAŞILDIKÇA ANLAM KAZANIR

Bir kimsenin yaşadığı, gördüğü, içinde bulunduğu olayları, durumları ve yaşadıkları, ilginç olayları, gözlemlerine ve bilgilerine dayanarak; sanat değeri taşıyan bir üslupla anlattığı yazı türüne Anı (Hatıra) denir. Bir başka deyişle özümüzde bir iz bıraktığı için unutulmayan ve anılmaya değer bulduğumuz olayları anlatan yazı türüdür.

Ünlü yazar **Andre Gide** göre anı yazmak: " **Ölümün elinden bir şey kurtarmaktır.**" **Yahya Kemal'** e göre ise: " **Ömrümüz anılardan oluşmuştur. Ömrü ileriye doğru uzatmak pek elimizde olmadığına göre, kendimizi geçmişe verip, uzun yıllar yaşamalıyız.**"

Anılar geçmişte yaşananlara; sanatsal, siyasal, bilimsel, kıssadan hisse; yani hayatta **ibret alınacak dersler vermesi açısından önem taşır. Dolayısıyla anılar milleti, yüzyıllar boyu bir devam zinciri içinde, milli birlik halinde tutan, toplumu nesilden nesile bağlayan bir kültür hizmetidir.**

Anı yazarak, yaşanmış ve bir daha tekrarı olmayan anılardan çıkardığımız hayat dersleriyle, gelecek kuşaklara geçmişten sonuçlar çıkarıp sunmak; yok olup gitmesini göze alamadığımız bir gerçeğe kalıcılık kazandırarak, anıları unutulmaktan kurtararak bir buket tecrübe sunarız gelecek nesillere. Ya da dostlarımızın hayat bahçemizde dolaşmasını isteriz.

Anılar bir yandan ülkenin sosyal yapısı, eğitime bakış düzeyi hakkında fikir verirken, eğitim edebiyatı alanının gelişmesine önemli katkı sağlar.

İnsanoğlu yaşantılarını, deneyimlerini, başkalarıyla paylaşarak iz bırakmakla, gelecek fiziki ölüm gerçekleştiğinde, gelecek nesillere bırakılmak istenen deneyim birikimi ile ilgilidir.

Bir de "hoş sada " yanı vardır anıların. Sosyal ve mesleki çevrelerimiz, dost, tanıdık ve yakınlarımız nezdinde **Şair Baki**"nin deyimiyle: "**Baki kalan bu kubbede hoş bir sada.**"olabilmek...

Bu köşede yayınlanacak anılar : genellikle KAYSERİ LİSESİ ağırlıklı olacak. Hele bu anılardaki zaman diliminde, siz de yaşamışsanız, bulacağınız ortak noktaların çokluğu, alacağınız keyifi de artırır.

Unutmayalım ki anı yazmak, aynı zamanda bizden sonraki nesle. birikimlerimizi aktarmak için mesleğe yönelik bir vefa borcudur. Düşünen bir beyne sahip olanlar, hayata dair bir çok ders çıkarılabilir.

Aynı duygu ve amaçlarla anılarınızı bizlerle paylaşmak isterseniz, köşemizde misafirimiz olunuz.

GELİNİM EVİMİN SULTANI OLACAK

Filiz, Kayseri Lise'nde görevde iken, hem Müdür Yardımcısı olarak benim baktığım, hem de Fizik dersine girdiğim 6 Fen- D sınıfı öğrencilerimden birisi idi.

Aralık ayının sonlarına doğru, üst üste bir hafta okula gelmemiştir. Ertesi haftanın ilk günü, o sınıfa Fizik dersine girdiğimde Filiz yine sınıfta yok, sırası boştu. Dersten sonra odama gelip, dosyasını inceleyerek evlerine telefon açtım. Telefonda:

- Ben Yusuf Özmerdivenli der demez karşıdaki
- Buyurun hocam
- Filiz sen misin?
- Evet hocam.
- Kızım bir haftadır okula gelmedin. İkinci haftanın ilk günü yine sınıfta yoktun. Hayrola hasta mısın yoksa, niçin okula gelmiyorsun?
- Hocam ben nişanlandım. Okula devam edemeyeceğim.
- O halde baban veya annenle okula uğrayın da ilişkisini keselim. Boşuna yok yazılma dedim.

Ancak baba veya anneyi okula istemekteki amacım Filizi'in okula ve derslere devamını sağlamak idi.

Ertesi gün Filiz ile annesi okula geldi. Takılar, kollardaki bileziklerden ve makyajdan, nişanın etkisini gösterdiği anlaşılıyordu.

- Yenge, Filiz hanımefendiliği, çalışkanlığı, başarısı, okul kurallarına uyumu ile sevdiğim, takdir ettiğim öğrencilerimden birisidir. Üniversiteyi okuyup iyi bir kariyer yaparak; önemli makam ve mevkilere gelecek kapasitesi vardır.
- Hayırlı olsun, Allah mesut, bahtiyar etsin. Düğün ne zaman?
- Düğün yaza olacak hocam.
- Aile meclisinizin kararına saygı duyarım. Ancak acele etmişsiniz kızınız lise son sınıfa gelmiş. 5-6 ay daha sabretseydiniz en azından okulunu bitirir, lise mezunu olurdu. Dünyanın, bin bir iki hali vardır. Allah cümlelerin evlatlarına hayırlı yazgılar yazmış olsun. Yarının ne getirip götüreceğini bilmiyoruz. Ben prensip olarak, kız çocuklarının, kız öğrencilerimin okumasını, bir meslek sahibi olarak, kendi ayakları üzerinde durmasını birinci planda isterim. Yarın, Allah korusun başına bir iş gelirse, erkek icabında hamallık yaparak evini geçindirebilir. Ama kadın geçimini temin edecek bir mesleği ,güvencesi yoksa kime boyun büksün? Akrabalarından kim -varsa çocuğun veya çocuklarının- geçimini sağlayacak?
- Bir haftalık rapor alınız. Devamsızlığınızı raporlu göstereyim. Filiz derslerine devam etsin. Düğün zamanına kadar okulunu bitirir. Diplomasını alır. En azından lise mezunu olur.

- Hocam, kayınvalidesi: **“Gelinim evimin sultanı olacak. Okula devam etmesine gerek yok.”** diyor
- Siz onu buraya getiriniz. Ben onu ikna ederim. Lise son sınıfa kadar başarıyla okumuş, Öğretim yılını yarılamış olan öğrencimizin tahsilini engellemeyiniz.
- Getirmeye çalışayım ama, inat gelmez herhalde.
- Gerçekten de gelmedi. Okulun bitmesine 5 ay kala, bırakın üniversite okumasına fırsat vermeyi, evlilik uğruna lise tahsilini bile yarıda bıraktırdılar. Acı fakat gerçek.

Meslek hayatımdaki anılar arasında acı bir hatıra olarak bu olay yerini almış ve küllenmişti ki, yıllar sonra bizim Filiz 5-6 yaş civarındaki çocuğunun elinden tutmuş birlikte odama geldi.

- Filiz hoş geldin, hayrola kızım benden bir isteğin mi var?
- Tasdikname almaya geldim hocam.

O yıllarda okulu yarım bırakan öğrencilerden erkekler, askere giderken tahsil belgesi istendiği için tasdikname almaya gelirlerdi. Kız öğrenciler ise genelde ehliyet falan alırken öğrenim belgesi istendiği zaman tasdikname almaya gelirdi. Lazım olmadıkça da tasdikname isteğinde bulunamazlardı. Filiz de tasdikname isteğinde bulununca kayın validesinin yıllar önceki sözü aklıma geldi.

- Hayrola Filiz, ” **Gelinim evimin sultanı olacak**” diyen kayın validen araba hediye etti de ehliyet mi alacaksın?
- Ne gezer hocam. Nişan sonrası annemle geldiğimizde siz bu günleri anlatmıştınız. Ama gözümüz hiçbir şey görmedi. Kayın validem şimdi 180 derece dönüş yaptı. O sözler unutuldu. Beni, laf sokuşturarak çok huzursuz ediyor.
- “ Bak komşunun gelini gidiyor çalışıyor. Maaş alıyor. Aile bütçesine katkıda bulunuyor. Hazır yiyici, sen oğlumun getirdiğini yiyip içip yatıyorsun.” Diyor. Huzurumu kaçırıyor. Onun dilinden kurtulmak için iş aramaya başladım. Görüştüğüm yerler en az “lise mezunu” olması gerek diyorlar. Bu yüzden dışarıdan yarım kalan okulumu tamamlayıp Lise Diploması almaya başvuracağımdan tasdikname almak için geldim keşke annemle geldiğimizde iki de tokat atıp beni sınıfıma gönderseydiniz hocam.
 - Ne haddime kızım. Benim kitabımda dayak yok. Hiç bir öğrencimin bu konuda olumsuz düşüncesi olmamıştır. İnşallah bundan sonra da olmaz.Çünkü ben öğrencilerimi yarının bürokrati,ünlü iş adamı,doktoru,öğretim üyesi,öğretmeni, sanatçısı, v.b. hülasa yarının büyüğü olarak görür,tatlı yaramazlıklarını da dayakla değil,sözle,nasihat ile hallederim. Hem de aile meclisiniz böyle bir karar vermiş, üstelik kayın validenizi de getiremediniz. Ne diyelim hayırlısı olsun.

Değerli anne – babalar!

Yarın nelerle karşılaşacağımızı tahmin bile edemeyiz. **Başka Filiz’lerin hayalleri yıkılmasın. Kızlarımızın tahsillerini engellemeyelim.** Kendi ekonomik özgürlüğünü kazansın,

mesleğini elde etsin de, eşinin maddi durumu iyi olup “ Sen çalışma kültürlü anne olarak evde otur, çocuklarını büyüt.” Derse o zaman çalışmasın. Ancak bu günkü hayat şartlarında bu denilemiyor. Bir eve iki maaş girerse daha iyi imkânlarla yaşıyor. Altında arabası, çocuklarını daha iyi imkanlarla yetiştiriyor...

Unutmayalım ki erkek çocukları okutanlar bir kişiyi, kız çocuklarını okutanlar bir aileyi okutmuş olurlar.

**Kayseri Lisesi Emekli Fizik Öğretmeni ve Müdür Yardımcısı (Kayseri Özel Fen Bilimleri Anadolu Lisesi Müdürü)*